

— Въ старо време българитѣ сж имали своя църква, свой патриархъ, свои владици и светии. Защо сега да нѣматъ? Както сърбитѣ, румѣнитѣ и руситѣ иматъ свои православни самостоятелни църкви, така и българитѣ могатъ да иматъ, защото и тѣ сж вѣрни и православни християни.

Патриархътъ, като си помислилъ, че ако позволи на българитѣ да иматъ свои владици и църкви, тѣ вече нѣма да му плащатъ никакви даждия, такси и берии, решително извикалъ:

— Българитѣ нѣматъ право да искатъ свои владици и да пждятъ гръцкитѣ. Ако не послушатъ, азъ ще ги прокълна и ще ги отлжча отъ християнската православна църква.

Българитѣ се отказватъ отъ патриарха

Българитѣ се събрали въ новото си здание до църквата и взели да мислятъ, какъ да постъпятъ: да останатъ ли подъ гърцитѣ, или да вървятъ напредъ, па макаръ и нѣкои отъ тѣхъ да пострадатъ. Пристигналитѣ отъ всички градове изъ българскитѣ земи пжтници, търговци, еснафи и други донесли известия, че българскиятъ народъ е решенъ да не търпи вече гръцки владици и гръцки учители.

Като изслушали това, първенцитѣ българи въ Цариградъ решили да се откажатъ тържествено отъ гръцкия патриархъ. Това да стане на връхъ Великдень. Въ сжщото време станало известно, че билъ докаранъ вързанъ и хвърленъ въ тъмницата *Димитъръ Миладиновъ*, братъ на Константина, родомъ отъ Струга, учителъ на българскитѣ деца въ гр. Кукушъ, голѣмъ борецъ за български владици въ Македония. Него гърцитѣ наклеветили, че билъ бунтовникъ противъ турската властъ, та затова билъ хванатъ и закаранъ въ Цариградъ.